

азъ видѣхъ тѣзи кобылѣ подѣ стрѣхѣтѣ; тя е еще тамъ. Ако обычате, елате да идемъ да ихъ видимъ и, ако ихъ познаете, отведете си ихъ.

Германъ даде предварително знаковетѣ на Сивѣтѣ и, като ся убѣди добръ чи предлежеше за ней, трѣгна да иде да потрѣси самарѣтъ. Марійка му предложи тогава да заведе момченцето му на Ормо, гдѣто да доде да го земе послѣ за да иде на Фуршъ.

— То е малко нечистичко слѣдъ ноцѣтъ, койѣто минахмы, казѣ тя. Азъ ще очистѣ дребитѣ му, ще омѣя хубавичкото му носенце, ще го причеея, и когато ще стане хубавичко и скопосанко, можете да го представите на вашѣтъ новѣ фамилиѣ.

— И кой ти казва тебѣ чи азъ искамъ да ида на Фуршъ! отговори Германъ съ единъ особитъ тонъ. Може бы и да не ида!

— Напротивъ, Германе, вѣй треба да идете на Фуршъ, вѣй ще идете, пое младата дѣвойка.

— Ты много спѣшишъ да ся ожения съ единъ другъ, за да си увѣрена чи нѣма вече да тя главоболя, е?

— Моля вы ся, Германе, оставете вече тѣзъ работѣ: това е една идея която ви мина презъ ноцѣтъ, защото това злополучно наше приключеніе бѣше побъркало малко умѣтъ ви. Но сега треба вече да додете на себе ся; азъ ви ся о-